Vol. 11, No. 1, Spring 2007

مقایسه تأثیر هورمون درمانی جای گزینی و فنون آرامسازی بر پیامد اختلالهای وازوموتور یائسگی صدیقه کمالی* دکتر سید نورالدین موسوی نسب** Differential effectiveness of hormone replacement therapy and relaxation

techniques on consequences of menopause vasomotor symptoms S Kamali * N MosaviNasab

دریافت : ۸۴/۹/۲۸ پذیرش : ۸۵/۹/۸

∗Abstract

Background: Vasomotor symptoms are usually accompanied with consequences such as headache, sleep disturbance and other events which can not be exactly attributed to endocrine changes already established in menopausal period.

Objective: To compare the effect of hormone replacement therapy and relaxation techniques on consequences of menopause vasomotor symptoms

Methods: This was a quasi-experimental study carried out in 2003 in which ninety postmenopausal women with vasomotor symptoms referred to private doctors or midwives in Zanjan (Iran) were selected by convenience method. The subjects were randomly divided into 3 groups marked as HRT, RT and control groups. Data were collected through questionnaires and interviews before and after intervention. Data were further analyzed using T-test, T-Paired, X^2 and variance analysis.

Findings: Our results demonstrated that RT and HRT both reduced the severity of vasomotor symptoms consequences (headache, sleep disturbance, depression, irritability and anxiety) in post-treatment period compared to pre-treatment stage. The findings were also indicative of a significant difference between RT and HRT groups comparing with control group in post-treatment period. Finally, although RT and HRT both reduced the severity of symptoms, RT found to have greater effect on depression than HRT.

Conclusion: Based on results found in present study, RT and HRT both led to significant reduction in consequences of vasomotor symptoms, however, RT showed greater effect on depression than HRT.

Keywords: Hormones, Menopaues, Vasemotor Symptoms

* چکیدہ

زمینه : اختلالهای وازوموتور بهطور معمول با پیامدهایی چون سردرد، اختلال خواب و غیره همراه هستند که بـهطور دقیـق نمی *ت*وان آنها را به تغییرات هورمونی ایجاد شده در دوران یائسگی نسبت داد.

هدف : مطالعه بهمنظور تأثیر هورمون درمانی و فنون آرام سازی بر پیامد اختلالهای وازوموتور یائسگی انجام شد. **مواد و روشها :** در این مطالعه نیمه تجربی که در سال ۱۳۸۳ انجام شد، ۹۰ نفر از زنان یائسه شهر زنجان که از علائم وازوموتور رنج میبردند و به مطبهای خصوصی متخصصان زنان و زایمان یا ماماها مراجعه کردند، بهطور آسان انتخاب و سپس به صورت تصادفی در سه گروه هورمون درمانی جای گزینی، فنون آرامسازی و شاهد قرار گرفتند. ابزار گرد آوری دادهها پرسش نامه بود که بهروش مصاحبه قبل و بعد از مداخله تکمیل شد و دادهها با آزمونهای آماری تی، مجذور کای، تی زوج و آنالیز واریانس تجزیه و تحلیل شدند.

یافتهها : تمرینهای آرامسازی و هورمون درمانی هر دو سبب کاهش شدت علائم وازوموتور (سردرد، اختلال خواب، افسردگی، تحریک پذیری و اضطراب) نسبت به قبل از درمان شدند که این اختلاف در مقطع بعد از درمان بـین گروههای آرام سازی و هورمون درمانی با گروه شاهد از نظر آماری معنیدار بود (P<۰/۰۵). البته آرام سازی در کاهش شدت افسردگی موثرتر بود.

نتیجه گیری : براساس یافتهها، بهنظر میرسد هورمون درمانی و فنون آرام سازی هر دو از درمانهای مؤثر بر پیامد اختلالهای وازوموتور هستند، ولی آرام سازی در کاهش شدت افسردگی مؤثرتر است.

کلید واژهها : هورمونها، یائسگی، اختلالهای وازوموتور